

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 maja 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10) przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawy połączone C-201/10 i C-202/10) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 — Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej — Artykuł 3 — Zwrot refundacji wywozowej — Trzydziestoletni okres przedawnienia — Zasada przedawnienia stanowiąca część ogólnego prawa cywilnego państwa członkowskiego — Stosowanie „w drodze analogii” — Zasada pewności prawa — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Zasada proporcjonalności)

(2011/C 194/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10), Vion Trading GmbH (C-202/10)

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 3 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1) — Zwrot refundacji wywozowej nienależnie przyznanej na rzecz eksportera w związku z nieprawidłowościami, których się on dopuścił — Zastosowanie przepisów krajowych przewidujących 30-letni termin przedawnienia — Zasady pewności prawa i proporcjonalności

Sentencja

1) W okolicznościach takich jak przed sądem krajowym zasada pewności prawa nie sprzeciwia się co do zasady temu, aby w kontekście ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej określonych przez rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich i na podstawie art. 3 ust. 3 tego rozporządzenia organy i sądy krajowe danego państwa członkowskiego stosowały „w drodze analogii” do roszczeń dotyczących zwrotu nienależnie wypłaconych refundacji wywozowych termin przedawnienia ustalony w krajowym przepisie prawa powszechnego,

pod warunkiem jednak, że takie stosowanie wynika z praktyki sądowej, która jest wystarczająco przewidywalna, co powinien zweryfikować sąd krajowy.

- 2) W okolicznościach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym zasada proporcjonalności sprzeciwia się, w ramach korzystania przez państwa członkowskie z możliwości przyznanej im przez art. 3 ust. 3 rozporządzenia nr 2988/95, stosowaniu trzydziestoletniego okresu przedawnienia do roszczeń dotyczących zwrotu nienależnie pobranych refundacji.
- 3) W okolicznościach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym zasada pewności prawa sprzeciwia się temu, aby „dłuższy” termin przedawnienia w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia nr 2988/95 mógł wynikać z okresu przedawnienia prawa powszechnego skróconego w ramach sądowiczego rozwoju prawa w tym celu, aby był on zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ w każdym wypadku w takich okolicznościach zastosowanie znajdzie czteroletni okres przedawnienia przewidziany w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 2988/95.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Republika Łotewska) — Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks przeciwko Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

(Sprawa C-294/10) ⁽¹⁾

(Transport lotniczy — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 5 ust. 3 — Odszkodowanie dla pasażerów w przypadku odwołania lotu — Zwolnienie z obowiązku odszkodowania w przypadku nadzwyczajnych okoliczności — Podjęcie przez przewoźnika lotniczego wszelkich racjonalnych środków w celu uniknięcia nadzwyczajnych okoliczności — Rozplanowanie zasobów we właściwym czasie, tak aby można było zapewnić lot po ustaniu takich okoliczności)

(2011/C 194/09)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Andrejs Eglītis, Edvards Ratnieks

Strona pozwana: Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Augstākās tiesas Senāts — Wykładnia art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1) — Odwołanie lotu spowodowane najpierw zamknięciem przestrzeni powietrznej ze względu na problemy dotyczące systemu radarowego i nawigacyjnego, a następnie wpływem maksymalnego dopuszczalnego czasu pracy załogi — Podjęcie przez przewoźnika lotniczego wszelkich racjonalnych środków w celu uniknięcia nadzwyczajnych okoliczności

Sentencja

Artykuł 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, powinien być interpretowany w ten sposób, że przewoźnik lotniczy, ponieważ jest zobowiązany do podjęcia wszelkich racjonalnych środków w celu uniknięcia nadzwyczajnych okoliczności, powinien rozsądnie na etapie planowania lotu uwzględnić ryzyko opóźnienia związanego z ewentualnym zaistnieniem takich okoliczności. Powinien w związku z tym przewidzieć określoną rezerwę czasu pozwalającą mu, w miarę możliwości, na wykonanie całego lotu po ustaniu nadzwyczajnych okoliczności. Z kolei rzeczony przepis nie może być interpretowany jako nakładający — tytułem racjonalnych środków — obowiązek planowania w sposób ogólny i jednolity minimalnej rezerwy czasu, mającej zastosowanie bez różnicy do wszystkich przewoźników lotniczych we wszystkich sytuacjach zaistnienia nadzwyczajnych okoliczności. Ocena zdolności przewoźnika lotniczego do zapewnienia całego przewidzianego lotu w nowych warunkach wynikających z zaistnienia tych okoliczności powinna być dokonywana z troską o to, aby wymagany zakres rezerwy czasu nie skutkował doprowadzeniem przewoźnika lotniczego do dokonywania nadmiernych poświęceń z punktu widzenia możliwości jego przedsiębiorstwa w danym momencie. Artykuł 6 ust. 1 rzeczonego rozporządzenia nie ma zastosowania w ramach takiej oceny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 10 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-479/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Środowisko — Dyrektywa 1999/30/WE — Kontrola zanieczyszczeń — Wartości dopuszczalne stężenia PM₁₀ w otaczającym powietrzu)

(2011/C 194/10)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i K. Simonsson, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i C. Meyer-Seitz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu (Dz.U. L 163, s. 41) — Przekroczenie wartości dopuszczalnych cząstek PM₁₀ w otaczającym powietrzu w latach 2005, 2006 i 2007 w strefach SW 2 i SW 4 oraz w latach 2005 i 2006 w strefie SW 5

Sentencja

- 1) Przekraczając wartości dopuszczalne PM₁₀ w otaczającym powietrzu w latach 2005–2007 w strefach SW 2 i SW 4 oraz w latach 2005 i 2006 w strefie SW 5, Królestwo Szwecji naruszyło swoje zobowiązania na podstawie art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w otaczającym powietrzu.
- 2) Królestwo Szwecji zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 14 marca 2011 r. — UsedSoft GmbH przeciwko Oracle International Corp.

(Sprawa C-128/11)

(2011/C 194/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: UsedSoft GmbH

Strona pozwana: Oracle International Corp.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ten, kto może powołać się na wyczerpanie prawa do dystrybucji kopii programu komputerowego, jest „uprawnionym nabywcą” w rozumieniu dyrektywy 2009/24/WE ⁽¹⁾?